

ПОШИРЕНІСТЬ ФАКТОРІВ РИЗИКУ ВИНИКНЕННЯ АЛЕРГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ У ДІТЕЙ ВІКОМ 8-9 РОКІВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ (результати I-го етапу дослідження)

Крючко Т.О.¹, Ткаченко О.Я.¹, Мельник М.О.¹, Fal А.М.²

¹Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава, Україна

²Вроцлавський медичний університет, Польща

Вступ. За даними Європейської академії алергології і клінічної імунології (ЕААСІ, 2016) алергія є найбільш поширеним хронічним захворюванням в Європі. На сьогоднішній день дана патологія представляє собою глобальну медико-соціальну проблему, адже до 40% населення Землі має алергічні захворювання, серед дитячої популяції до 15%. В Україні на алергічні захворювання страждає 10 – 15% населення за даними статистики, що значно менше світових показників. Широка розповсюдженість алергічних захворювань спонукає до постійного удосконалення шляхів раннього виявлення та подальшого ведення даної категорії пацієнтів.

Мета дослідження: вивчити поширеність факторів ризику виникнення алергічних захворювань у дітей віком 8 – 9 років Полтавської області в рамках міжнародної Програми профілактики астми та алергії у дітей м. Вроцлава (Польща).

Матеріали та методи. Дослідження проводилось відповідно схеми прескриптивного скринінга і включало два етапи: 1-й – опитування за допомогою анкет встановленого та затверженого зразка; 2-й – додаткове клініко-лабораторне обстеження частини дітей, які потребували подальшої деталізації та уточнення діагнозу.

Результати дослідження та їх обговорення. За допомогою анкет було опитано 1068 дітей віком 8 – 9 років, з них 600 (56,2%) осіб чоловічої та 468 (43,8%) – жіночої статі. За місцем проживання анкетовані розподілились приблизно порівну: міських жителів було 525 (49,2%), сільських – 543 (50,8%). За виявленням алергічних захворювань у родині розподіл відбувся наступним чином: на наявність бронхіальної астми вказало 38 осіб (3,6%), алергічний риніт та/або алергічний кон'юнктивіт – 128 осіб (12,0%), atopічний дерматит – 54 особи (5,1%), харчову алергію – 129 осіб (12,1%), алергія на ліки – 25 осіб (11,7%). На питання, чи було виявлене у дитини хронічне алергічне захворювання найбільший відсоток опитуваних (7,7%) зазначили наявність алергічного риніту, який є однією з найбільш поширених алергопатологій респіраторного тракту. Виходячи з теорії «єдина дихальна система – єдине захворювання», хворі алергічним ринітом розглядаються як група ризику виникнення бронхіальної астми. Саме тому, додатковий аналіз клінічної симптоматики, що характеризує гіперактивність бронхів за даними опитувальника, дозволив виділити групу дітей для подальшого обстеження на предмет скритої бронхообструкції, адже бронхіальна астма серед опитуваних була встановлена лише у 1,6% випадків. Наступну сходинку по частоті алергопатології зайняв atopічний дерматит (5,1%), серед яких більшість опитуваних зазначили наявність харчової алергії в анамнезі. Дана категорія респондентів, при сукупності інших критеріїв, підлягає більш детальному та прискіпливому аналізу на другому етапі дослідження.

Висновок. У ході проведеного першого етапу епідеміологічного дослідження нам вдалося з'ясувати як превалентність (частоту випадків захворювань в певній групі населення) вже діагностованих алергічних захворювань у дітей Полтавського регіону, так і виділити категорію дітей, що потребують алгоритму додаткової діагностики на предмет виявлення алергічної патології на другій сходинці дослідження.